

Szentivánéji szellemek a Csats3-on

– Vidám tévéműsor Shakespeare-rel –

A jelenet Londonban, a Fekete barátok monostorában játszódik. Épp tizenkettőt üt az óra. Shakespeare szellemei megjönnek és egy tévékészülék előtt gyülekeznek, melyet félkörben fotelek vesznek körül. Minden lámpa sötét, kivéve kettőt.

Theseus: Lássuk: mi lesz ma, tánc vagy álcajáték?
Philostrat: Ím az időtöltések címsora:
 Válaszd ki, fölség, mit kívánsz elébb.
 (Szentivánéji álom, V. felvonás, 1. színi)

Gaunt: A bukó nap, a végső ütemek,
 Mint édesség utolsó drága cseppje,
 Mélyen vésődnek az emlékezetbe...
York: Gőgös Olaszhonból hozott divattal...
 (II. Richard, II. felvonás, 1. színi)

Sebastian: Élő bábjáték!
 (A vihar, 3. felvonás, 3. színi)

Pandarus: Ide, ide; itt kitűnő a hely; innen remekül láthatunk.
 (Troilus és Cressida, I. felvonás, 2. színi)

Othello: Oltsd ki e fényt és aztán ezt a fényt!
 (Othello, V. felvonás, 2. színi)

Bolond: S így a gyertya elaludván, sötétben maradtunk.
 (Lear király, I. felvonás, 4. színi)

Titus: Így, üljetek le: többet ennetek
 Nem szabad.
 (Titus Andronicus, III. felvonás, 2. színi)

Prospero: Ideje,
 Hogy többet mondjak immár.
 (A vihar, I. felvonás, 2. színi)

Troilus: Mi hír van ma a frontról, Aeneas?
 (Troilus és Cressida, I. felvonás, 1. színi)

Belarius: Ne oly sietve!... Várj csak!
 (Cymbeline, V. felvonás, 5. színi)

Brutus (a tévéműsort tanulmányozva):
 A légben fenn döbörgő párafény
 Elég világot ád: olvashatok.
 (Julius Caesar, II. felvonás, 1. színi)

Lucius: Olvasd, s mondd meg, mit jelent.
 (Cymbeline, V. felvonás, 5. színi)

Pandarus: Kinek a rendeletére játszanak ezek az emberek?
 (Troilus és Cressida, III. felvonás, 1. színi)

Coriolanus: Nézd, megnyílt a menny, s lenéznek
 Az istenek, s e természetellen
 Látványt kacagják.
 (Coriolanus, V. felvonás, 3. színi)

Rosalinda: Hát akkor mivel szórakozunk?... megnézzük a bir-
 kózást, húgocskám?
 (Ahogy tetszik, I. felvonás, 1. színi)

Antonius: Nem, álljatok félrebb; ne nyomuljatok!
 (Julius Caesar, III. felvonás, 2. színi)

Brutus: Lefolyt a játék...
 (Julius Caesar, I. felvonás, 2. színi)

Biron: S szórakozás, mondd, nem lesz semmi sem?
 (A felsült szerelmesek, I. felvonás, 1. színi)

Orvos: Közelebb méltóztassál. – De hangosabb zenét!
 (Lear király, IV. felvonás, 7. színi)

Ferdinand: Felséges látvány volt ez, bájoló
 Harmóniával.
 (A vihar, IV. felvonás, 1. színi)

Király: Nem varázsló
 Csalja meg
 szemem
 igaz hivatását?
 Valóság ez?
 (Minden jó, ha vége jó,
 V. felvonás, 3. színi)

Posthumus: Mily szédülés ez?
 (Cymbeline, V. felvonás, 5. színi)

Idő: Változik a színi,
 Mint hogyha épp most ébrednél...
 Te nyájas szívfű néző,
 Képzeld, hogy messze vagy most az igéző
 Bohémiában...
 (Téli rege, IV. felvonás, 1. színi)

Florizel: Király uram,
 Ő Lybiából jön.

Leontes: Hol a kemény
 Smalus királyt szeretve rettegik?
 (Téli rege, V. felvonás, 1. színi)

Troilus: Szédülök.
 (Troilus és Cressida, III. felvonás, 2. színi)

Rosaline: Szédül! – Segíts! – Tán tengeribeteg:
 Imént kaphatta Moszkvából jövet!

Király: Hogy érted ezt, szép hölgyem?
 (A felsült szerelmesek, V. felvonás, 2. színi)

(Az óra elüti az éjjel utáni egyet)

Cressida: Hát: vége; elmúlt...
 (Troilus és Cressida, V. felvonás, 2. színi)

Boyet: Fáklyát monsieur Judásnak! Sötét van: el ne es-
 sék!
 (A felsült szerelmesek, V. felvonás, 2. színi)

Philario: Urak, elég ebből!
 (Cymbeline, I. felvonás, 4. színi)

(Mind el)

Henrik király (utánuk imbolyog):
 Kedves barátaim, ne túrjetez zajt,
 Kivéve, ha egy nyájas, tompa kéz
 Zenét susogna fáradt szellememnek...
 (IV. Henrik, II. rész, IV. felvonás, 5. színi)

Oroszlán: Asszonyaim, kiknek gyöngye szíve retteg
 Ha egy egér cincog, egy pici szörnyeteg,
 Gondolom, reszketnek most vacogó foggal...
 (Szentivánéji álom, V. felvonás, 1. színi)

Longaville: S te, Máriám?...
 (A felsült szerelmesek, V. felvonás, 2. színi)

Az egyes sorok fordítói: Arany János, Babits Mihály, Devecseri Gábor, Gáspár Endre, Kardos László, Kosztolányi Dezső, Lator László, Mészöly Dezső, Petőfi Sándor, Somlyó György, Szabó Lőrinc, Vajda Endre, Vas István, Vörösmarty Mihály.

Sebastian Schnack nyomán
 eljátszott az ötlettel
 Ember Mária